

GORENJEJEC

Političen in gospodarski list.

Izhaja vsako soboto zvečer. — Stane za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Za druge države stane K 5 60. Posamezne številke po 10 vin. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje za petil-vrsto 10 vin., če se tiska enkrat, za večkrat primeren popust. — Uredništvo in upravnništvo se nahaja na pristavi go-poda K. Floriana v «Zvezdi». — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnina, reklamacije, oznanila, sploh vse upravne zadeve, uredništvu pa dopisi in novice. — Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo.

Tedenska priloga:

„Jeseniška Straža“.

Mesečna priloga:

„Slovenski Tehnik“.

Božič.

In zopet se spominjamo one zgodovinsko najbolj pomembne noči, ko je Marija rodila Odrešenika sveta. V blevu na slami je prišel na svet kralj nebes in zemlje, jasli so bile njegova prva zibelka in revni pastirji so bili njegova prva družba. Ubog je ostal Kristus do svoje smrti; on ni imel večkrat prostora, kamor bi položil svojo trudno glavo. Ubogi so bili njegovi apostoli in njegovi učenci, oni niso iskali posvetnega bogastva, ker njihovo kraljestvo ni bilo od tega sveta.

Skoro dve tisočletji sta pretekli od tega najbolj važnega dogodka; cerkev Kristova se je razširila v mogočno drevo, ki širi svoje košate veje na vse strani sveta, ali uprav ta moč je zapeljala cerkvene voditelje, da so pozabili na Kristov nauk, da njihovo kraljestvo ni od tega sveta. Cerkev si je nabrala milione in milione, večkrat ne na posebno pošten način, zgradile so se mogočne cerkve, veličastne palače za škofe in župnike, samostani so si nakupili ogromna zemljišča, toda denarja zato si niso prislužili s trdim duševnim in telesnim delom, spravili so ga jim skupaj verniki v

nadi, da s tem lažje izveličajo svoje nesmrtné duše. Če bi govorili ti mrtvi, v nebo se dvigajoči zidovi duhovniških palač, bi pač lahko pripovedovali zgodbe, kako si je reven delavec pritrgal grizljaj kruha, kako je uboga vdova pozno v noč presedovala pri delu, kako je pobožna dekla prezebavala po zimi, samo da je mogla zapustiti kaj svojemu duhovniku, ki je za denar večkrat porabil za vse druge kakor svete namene. Da bi lažje več denarja izsilili iz nevednega ljudstva, izmislili so si ti, gotovo ne več Kristovi nasledniki, bajko o revnem vatikanskem jetniku papežu, ki pa ima več milijonov kron dohodkov na leto kakor ima leto tednov, ki prebiva v palači, ki je večja nego so naša kranjska mesta, kogar varuje italijanska vlada sama, da se mu ne zgodi ničesar, naj tudi gre, kakor mu ljubo.

Hrepenenje po posvetni vladi in po bogastvu označuje sedanjo cerkev; ustanovitelj cerkve pa je preziral bogastvo in zbežal, ko so mu hoteli posaditi posvetno krono na glavo.

Prav zato, ker se je sedanja duhovščina oddaljila od svojega pravega poklica, ker posega tako globoko v gospodarske zadeve državljanov, morali smo početi boj z geslom: Proč z duhovsko vlado v posvetnih zadevah! Ker smo klicali v svojem listu vedno, da naj se duhovnik vrne nazaj h Kristusu kralju, da naj pusti skrb za našo telesno blaginjo nam samim, ker smo vedno oznanjali, da je cerkev hiša molitve in ne preklinjanja, zato so nas pro-

žiki, vse to je časih stopilo predenj, kakor živo in iz prsih so se mu izvijali vzdih, ihtenja, zraven pa ga je mučil glad in žeja, da je suho hropel.

Pri molitvi se je največkrat in najbolj jasno spomnil molitve pred ukom, katero je često bral kot deček v vaški šoli pred začetkom šole, radi česar jo je tudi bolj znal nego druge molitve.

Vse to ga je sedaj mučno vznemirjalo, sedaj ga zopet omamilo, da je nekoliko zadremal. Naenkrat se je pa spomin na nekaj z vso jasnostjo zasvetil v njegovi duši in oslabivši vse zlobne moči, ki so ga mučile do smrti — njegove rane, žejo in glad — osvežujoče presnil vse njegovo umirajoče bitje.

Nekoliko prej nego so odšli na to ponočno iskanje, jim je stotnik, ki je bil pravkar pri polkovniku, rekel tole:

— Deca, danes so iz generalnega štaba po telefonu povedali našemu polkovniku, da

glasili za navernike, proglasili nas, ki smo vedno naglasni, da nam je vera sveta, da pa obsojamo vsako zlorabo vere v posvetne namene.

Hude boje smo imeli s temi nevednimi nasledniki velikega ustanovnika vere miru in ljubezni, ali čakajo nas še težje borbe. Z najsvetejšim v roki pojdejo kmalu v volilni boj proti nam, ne bo jim več tako težko, saj jim je vlada z volilno reformo ugledila tla, da se ne izpodtaknejo . . . . .

«Slava Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji, ki so blage volje!» Tako so peli angeli ob Kristovem rojstvu. Tudi mi kličemo «Slava Bogu na višavah», toda prenehati z bojem ne moremo, ker sedanji oznanjevalci božje besede niso blage volje, ker bi naš mir pomenil narodno in gospodarsko smrt našega ljudstva!

Tržiška železnica.

Iz Tržiča, 18. decembra.

V svojem prvem članku pod tem naslovom (glj 47. šte. «Gorenjec») smo podali svojim cenjenim čitateljem kratek opis železniške proge. Danes jih hočemo seznaniti z nekaterimi podrobnostmi zgradbe.

Najimcinitnejši in najzanimivejši del bode most preko Save. Stal bode na petih zidanih stebrih, od katerih bodo stali srednji trije v savski strugi sami, končna dva pa na suhem. Temelji vseh bodo iz betona (cement, pesek in drobno kamenje), njih gorenji del pa

je prejel vrhovni poveljnik od Stessla iz Port-Arturja brzojavko, da še junasko odbijajo Japonci, junasko prenašajo že enajsti mesec obleganj in naskoke in upajo zdržati, naj bi ti naskoki trajali še tako dolgo. Pomnite, da jim vsak od nas tu pri Mukdenu s svojo junasko, zvesto službo pripravlja rešitev. Če nam pomaga Bog, da premagamo tukaj Japonce, pojdemo na Port-Artur, osvobodimo naše junake in tedaj pokaže zmagonosna Rusija vso svojo moč svojim sovražnikom.

In v dolgem, vojakom razumljivem prostem govoru je stotnik razlagal, kako trpe in se bore portarturski junaki.

Ko je končal vojakom svoj govor, se je zasvetila na njegovih gostih, napol belih brkah debela solza. Stotnik je bil bolj priletan vojak, ki je vodil že za časa kitajske vojske stotnijo na Vzroku in nato služil tiho v globoki Sibiriji v svoji skromni vojaški službi. Sam nad seboj se je razsrdil nad to solzo in

PODLISTEK.

Angelj varuh.

Črtica iz rusko-japonske vojske.

Ruski spisal V. M. Mihejev.

III.

Felot ni čutil sam ali je dolgo ležal tako. Zdelo se mu je, da polagoma umira in skoro ni opazil, da v trenutkih med tem popolnim otrpnenjem misli, se spominja, sanja žalostne sanje in šepeta pretrgane molitve.

O čem je mislil, je težko povedati, ali bile so to neizražene misli kmeta o življenju in smrti, ki so se slednjic izlile v neko topo, skoro brezčutno ponavljanje besedi: «No, če je že treba umreti, naj pa umrem; samo da bi se ne mučil dovolj.»

Spomini so se mu vzbujali bolj živo in jasno nego misli. Vas, družina, vrstniki mu-

bo zidan. Oddaljeni bodo drug od drugega po 42 metrov, na vrhu bodo debeli po dva-inpol metra, tako da bode dolžina celega mostu iznašala 180 metrov. Gorenji del mosta bode železen. Višine nad savskim mostom bode približno 10 metrov, vendar most sam, oziroma železnični tir ne bode ležal vodoravno, temveč se bode dvigal od desnega brega Save proti levemu za $15 \frac{1}{2} \%$, to je na 1000 metrov dolžine za $15 \frac{1}{2}$ metra, ali na 1000 metrov za 1 m 55 cm, ali: na levem bregu bode tir ležal za celih 2 m 80 cm višje nego na desni. Tudi most ne bode postavljen navpično na smer savskega toka, temveč poševno čez reko (za 52°). Velikost te stavbe nam najbolje pojasnita sledeči dve številki. Vsega zidovja v vseh petih stebrih bo približno 2800 kubičnih metrov, za gorenji del mostu pa se bode rabilo 475.000 kg ali 4750 meterskih centov železa.

Razen tega mostu se bode zgradil še en most pod Pristavo preko Bistrice pred tržiško postajo, dolg 20 metrov z dvema zidanima stebroma, na katerih bode ležal gorenji del iz železa. Na koncu proti postaji pa bode še 5 metrov široka obokana odprtina.

Za tržiško postajo pod tirom zasebne industrijalne proge bode tretji most, 18 m dolg, z dvema zidanima stebroma in železnim gorenjim delom. Poleg navedenih treh velikih mostov bode pa še več majhnih z odprtinami od 60 cm do 4 m, ki bodo ali samo pokriti, ali pa prebokani.

Pri gradbi nove železnice pa bodeta imela mnogo posla tudi kramp in lopata. Nad Struževem bode 300 m dolga zareza v hrib, ki bode na gorenjem koncu v dolžini 100 m globoka do 6 m, a na dolenjem koncu v dolžini 200 m pa celo od 6 do 9 m. Velikost tega dela si meremo predstavljati, ako pomislimo, da bode treba odkopati in odpeljati s tega mesta nič manj nego dobrih 25.000 kubičnih metrov zemlje, gramoza in trdnega podzemeljskega kamna. Za odpeljavo te ogromne množine izkopanega materiala bi se potrebovalo do 30.000 voženj z dobro vprego. A podjetnikom bode kaj dobro služilo to, da bode treba neposredno v stiku z ogromno zarezo pa do savskega mostu nasuti 200 m dolg nasip, ki bode v precejšnjem delu visok do 9 m. Nasuti bode treba čez

21.000 kubičnih metrov materiala, ki se bode dobil ves v oni zarezi. Kar bi sicer še preostajalo od onih 25.000 kubičnih metrov izkopanega materiala, se bode porabilo deloma za razširjenje nasipa, deloma drugod.

Mnogo kopanja in nasipanja bode tudi na obeh straneh reke Bistrice pod Pristavo pred bistrskim mostom in za njih. Treba bode odkopati, oziroma nasuti 16.000 kubičnih metrov pod Pristavo in 15.000 onkraj mosta, oziroma za tržiški kolodvor.

Naj še nekoliko izpremenimo o kolodvorih. Največja postaja bode seveda v Trziču, manjši v Dupljah in Naklem, najmanjša v Križih. Poskusimo opisati postajo, n. pr. v Naklem. Od prvega do zadnjega menjala (Wechsel) bode dolga 184 m in imela dva tira, da se moreta tam srečati in ogniti dva vlaka. Imela bode zidano glavno ali vsprejemno poslopje s pritaknjem lesenim skladiščem za tovarno blago, stranišče za potnike in primeren lep vrt. Glavno poslopje bode prtilično in razdeljeno v dva dela. En del, dolg 11 m in širok $8 \frac{1}{2}$ m, z enako (11 m) dolgo, 3 m široko verando na strani proti tiru, bode obsegal uradno pisarno in $6 \frac{1}{2}$ m široko in enako dolgo čakalnice. Vhoda bodeta dva, in sicer ne z dovoznega pota, temveč s strani proti tiru. Vozni listki se bodo kupovali in prtljaga se bode oddajala kar iz čakalnice. Drugi del glavnega poslopja bode meril $11 \frac{1}{2}$ m in 9 m. V njem bode stanovanje za postajenatelnika, obstoječe iz večje in manjše sobe in kuhinje. Leseno skladišče za blago, ki se bode držalo glavnega poslopja poleg uradniškega stanovanja, bode 8 m dolgo in $5 \frac{1}{2}$ m široko. — Postaja v Dupljah bode prav taka, a ona v Križih manjša. Tržiška bode nekoliko večja. Razen onih zgradb, ki smo jih našli pri nakelski, imela bode še nakladališče (Lade-Rampe), mostno tehtnico za vozove, stajališče za lokomotive (Lokomotiven Remise) in poslopje za vodno shrambo (Wasserreservoir-Gebäude). Postaja bode imela tri tire in v vsprejemnem poslopju poleg večje čakalnice še manjšo — 2. razreda.

Vse postaje bodo imele dvojezične napise in bodo, kakor se pripoveduje, kaj okusno in lično sezidane.

Gregorčiču spomenik!

Slovensko ljudstvo!

Ali je kdo med Teboj, čegar uho se še ni naslajalo ob nebeskih glasovih «Nazaj v planinski raj!», «Eno devo le bom ljubil!», «Zvezda mila je migljala!...»?

In kdo izmed Tebe še ni slisal deklamovati «Ojki», «Kvetski hiši», «Naš čolnič otmimo!»...?

Srce ti je pač malone zastajalo radosti, ko je ob sladkih zvokih te pesmi ali ob ljubko žuborečem potoku nje zveneče besede nanj legel čudoviti žar svete poezije. In skozi nežno kopreno te svete poezije si z lo in poslušalo «kar gledalo ni oko, uho ni čulo posvetno»: duša Ti je tiste trenutke plavala v prelestnem kraljestvu umetnosti. In to je bilo kraljestvo slovenske umetnosti. Tvojemu srcu je takrat govoril velik umetniški genij, ki ga je milostno nebo naklonilo slovenskemu narodu. Ta genij pa je bil — Simon Gregorčič.

Danes Gregorčiča ni več med nami. Nedavno tega se je iz solnčne Gorce po sirni Sloveniji raznesla srca pretresujoča vest, da je «soški slavec» utihnil za vselej, da je umrl Simon Gregorčič.

«Ne, ni umrl!
Še duh njegov živi med nami,
na delo nas budi in dram!
Umrl on ni,
v nesmrtnih delih mož živi!»

A obenem z njim v teh nesmrtnih delih živi in bo od roda do roda živela njegova in naša mati, ki jo je njen veliki sin ljubil «iz srca globin», ki je bil njen ponos in ki jo je proslavil pred svetom — mati Slovenija.

Slovenci! Kdor slavnih prednikov ne časti — njih naslednik biti vreden nil!

Pokažimo, da znamo ceniti svoje velmože, da se zavedamo, kak biser je s poglavjem «Simon Gregorčič» vdolan v oni okvir, ki se imenuje slovenska literatura! Postavimo velikemu pesniku ne le v svojem srcu, marveč tudi na zunaj, vsemu svetu viden spomenik!

A ves narod naj bi postavil ta spomenik, kakor je ta najzvestejši sin matere Slovenije ljubil ves narod!

In tako sta prišla na Irenin dom. Veža je bila temna in tako sta postala še nekoliko v temi, potem pa sta se poslovila priščno in ljubeznivo.

4.

«Tako, Robert, zdaj je vsega konec, kaj ne?»

«Da, crknilo je, kakor se vse.»

«Irene ni več, kaj?»

«Saj ni neumna, da bi marala mene, ki nimam ničesar... Šla je, in Bog ji daj dobro, boljše kot je imela pri meni.»

Robert je bil spet sam in Irena je bila tudi sama. Nekega lepega večera mu je rekla, da je skopnela njena ljubezen in da ga ne mara več. Robert ni rekel nato nobene besede; odšel je pobito domov in se je zamislil in ni govoril tri dni nobene besede. Hodil je okoli in gledal je zmedeno, govoril pa ni; nikogar ni ogovoril in odgovarjal ni nikomur... «Ti revež, kako ga je potlačilo», je mislil Marko in ga je pomiloval. Nekdaj je šel in ni se vrnil celo popoldne. Sedel je pri morju

jo jezno obrisal s svojo črno mozolasto roko, na kateri se je svetil zaročni prstan. No solza ni ušla bistremu vidu vojakov in na to solzo v zvezi z besedami poveljnika Avtnija se je sedaj tako živo spomnil Silantjev.

Čutil je, kako je ihtenje prosto prihajalo iz njegovih prsij in zasepetal je:

— Če mi je umreti, naj umrem; radi njih ni grozno umreti.

Glava se mu je zasukala, zaplavavši gotovo v kakem osvežujočem oblaku, ki se mu je prikazal, in izgubil je zavest. Dalje prih.

Prijatelj.

Spisal Samko Cvetkov. Dalje.

Vstala je in tudi Robert je vstal in ji sledil, ki je šla po poti, po beli, in je nagnjeno pogledovala nazaj.

«Tà, kužek, tà!»

«Ali jaz? Mene misliš, Irenica?»

«Tebe, dà; saj mi slediš kot poslušen kužek.»

«Za pomladjo grem in ti si moja pomlad, moja vesela pomlad.»

«Beži, beži, samo lastaš «el!» Počakala ga je in prišla ga je za roko, potem za brado in ga poljubila. «Oj, ti moj zlati gobček!»

Zasvetila so se mestna okna, ko sta stopila iz drevoreda in srčevala sta ljudi, ki so jih gledali tako neumno, kakor imajo ljudje sploh navado in sicer grdo navado. Kaj pa je to, če gresta dva mlada človeka, fant in dekle, roko v roki in jima žare mlada lica od ljubezni, gorke in pekoče? Mogoče je to pohujšanje in kršenje javne čednosti? «Ali ga ne vidite, ki je ves ožarjen od ljubezni in vendar nima pravice do nje. Mi imamo monopol na ljubezen, ki smo lepo oblečeni in grešimo samo za debelimi gardinami. Ljudje božji, kamenajte ga!» Robert se je čutil, da je svet postal tako neizrečeno hudoben. Kaj mu je storil, da mu hočejo vzeti še to, kar ga edino drži pokonci. Irena se je smejala, ker je bila vajena vsega tega.

«Robert, ne glej ljudi!»

V to svrhu se je v Gorici osnoval «Osrednji odbor za Gregorčičev spomenik» ter si postavil nalogo, poskrbeti, da se pesniku Simonu Gregorčiču v rojstno hišo na Vrsnem vzida spominska plošča in na gomili tam «v planinskem raju» pri Sv. Lovrencu postavi dostojen nagrobnik. Če le mogoče — in to v smislu velikega pokojnika — pa bi se naj mu postavil še živ spomenik, čegar piedestal bi bila šola. Obliko kipa na tem piedestalu (ustanove, Gregorčičev dom...) pa naj dogovorno določi celokupni slovenski narod potom osrednjega odbora in lokalnih podoborov. Rodoljubi!

Da čimpreje dosežemo, kar nam veleva sveta dolžnost, se obračamo do vas, kar vas je brez razlike stanu in misljenja, z iskreno prošnjo za požrtvovalno sodelovanje Gregorčičevemu spomeniku v prid. Prirejajte zlasti v ta namen Gregorčičeve slavnosti in veselice in seznanjajte na njih množico z velikim pesnikom! S tem storite dvakrat rodoljubno delo.

A vsem nam spričo velike odolžitve napiam pesnikovemu geniju bodi geslo:

«Ne samo, kar veleva mu slani,
kar more, to mož je storiti dolžan!»

Ivan Berbuč, prof. v pok. in dež. odbornik, predsednik; Matija Rutar, deželnosodni svetovalec, podpredsednik; Josip Ivančič, prof. v pok., blagajnik; dr. Ivo Šori, notarski kandidat, dr. Karol Ozvald, prof., Franc Sivec, vadniški učitelj, tajniki; Ivan Kokošar, mestni župnik, Fr. Vodopivec, ces. svetnik, Andrej Ipavec, gimn. učitelj, Niko Omerša, gimn. učitelj, odborniki.

V Gorici, dne 6. decembra 1906.

Opomba. Doneske, ki se v časopisih objavijo, sprejema profesor Josip Ivančič, Gorica, Korejski trg št. 8., kakor tudi vsak odbornik.

Dopisi.

Z Bohinjske Bistrice. Radovljica ima vedno nekaj takih uradnih služabnikov, ki delajo prav posebno čast in ugled svojemu stanu. Nismo še pozabili, kako nesramno in

in je gledal v globine... Po treh dneh je začel govoriti in tedaj je pravil, kaj je mislil ves ta čas.

«No, pa kaj se hoče, če je konec, konec je in z glavo ne prodrem skozi zid. Rad bi bil veselo živeti, ali mogoče ni bilo. Zdaj mi je spet pusta duša in srce je prazno. Zdaj nisem več zaljubljen. Postal bom stari Robert, ki se boji nečesa, kar ni. Ali kesal se ne bom, kesanje je začetek ponorelosti in jaz bi vendar ne znorel rad.»

«Kakor se ti zdi, da je najlepše, tako delaj.»

«Zdaj mislim pričeti z resnim delom, kajti navsezadnje moram vendar živeti ob čem. Oh, koliko lepih momentov sem zapravlil v tem času! Koliko bi bil lahko napisal, ali nisem ničesar... ničesar nisem napisal, niti črke!»

«Govoriš zelo pametno, samo četudi izvršiš pametno. Dostikrat si že tako rekel, ali na žalost, izvršil še nisi nikoli in ničesar.»

«Resnično, ničesar.» Konec prih.

brezvestno sta sleparila na debelo in na drobno dva radovljjska prefriganca ob času dela bohinske železnice vse, ki so prišli z njima v doliko. Eden teh pličev je v Bohinji celo gostilniške koncesije pošiljal kar na peščno povzetje proti vplačilu večjih denarnih svot, ki so potem izginile v njegov globoki žep. Ker je naše ljudstvo prizanesljivo, sta se mojstra postenjakoviča tako navadila na svoja sleparska dela, da sta menda mislila, da imata že patent nanje in da sta se že kar ob belem dnevu vozila okr. g. lovit in obdelovat svoje žrtve. Sele odločen nastop v čenikih proti njima ju je razgalil in naredil konec njunim sleparijam. To so odobraval vsi pošteni ljudje; tam, kjer se je dobro jedlo in pilo na račun opiharjenih nevednežev, pa se seveda še zdaj jeze, da so izgubili iz svoje srede mila gosta in prijatelja, ki sta bila svoj čas tako petična in radodarna. Mi pa pravimo: Kdor zagovarja lopova in se poleguje zanj, sam ni nič boljši od njega! Zatorej proč s takimi ljudmi! — Na zadnjem Miklavževem semnju smo zopet imeli tukaj jako čeden in zabaven prizor. Mož v uniformi, ki je znan, da ga rado nekoliko zanaša, se je pridružil Judu z blagom za obleke ter mu prav pridno pomagal pri njegovem «kšeftu». Jud mu je bil hvaležen in ga je baje plačal s kosmi svojega blaga. Ali vse skupaj je potem zaneslo neugodno vreme na Ribičevem lazju v Savo, kjer je Ceconi podrl železnico za prevažanje kamenja. Mi obzaluemo nesrečneža in ravnodušno bi ga pustili plavati dalje, ako bi radi njegove ravnodušnosti ne trpele škode gotove stranke. Nadalje pa se je tudi pokazalo pri več prilikah, da je človek rad škodoželjen drugim in kakor se govori, je on celo zasledoval in poskušal pahiniti v nesrečo svojega boljsega in postenejšega kolego, ki mu ni nikdar storil nič hudega. Vsaj po Bohinju je pravil o njem reči, o katerih se je izkazalo, da so hudobno zavite in neresnične. Pa pravijo, da nekdanj ni bil tak in da bi bil najbrž še zdaj najboljši človek, ako bi mu krepostna gospa soproga ne bila vzela vsega moštva ter mu ne omajala značaja s svojimi trdimi kmetjskimi pestmi. Ako je vse to resnično, potem ga res pomilujemo in v svarilen vzgled vsem še prostim samcem zamevkamo z našim žalostnim mačkom:

Komur dolgo živeti je mar,
ženske surove kot vrage se var!

Z Bleda. Nova železnica nam je odprla večji promet, posebno s tujci. Jako čudne so pa pri nas poštno zveze na tej progji; akoravno vozijo vlaki, ki imajo postno ambulanco, vendar nimamo pri novi železnici nobene poštno zveze. Tujci, ki prihajajo po novi železnici k nam, ne morejo oddajati pisma in brzojave na kolodvoru. Do pošte v Zeleni je čez pol ure hoda in tako so primorani tujci pustiti pisma pri kaki privatni osebi, katera jih proti plačilu šele Bog ve kdaj odda. Pisma, ki prihajajo iz Trsta, gredo s poštnim vlakom mimo Bleda in čez Jesenice v Lesce, in od tam nazaj na Bled, tako da pošta iz Trsta na Dunaju prej dobijo, kakor mi na blejskem kolodvoru. Tik kolodvora imajo tujci več vil, v bližini so tri velike gostilne, en večji hotel in več obrtnikov, ki so že koj pri otvoritvi železnice prosili za pismošano in za poštno nabiralnike. Vse prošnje in pritožbe so doselej brezuspešne in drugod, na primer na Jesenicah imajo tri poštno urade, na Dovjem dva, pri Bohinjskem jezeru ima par vil in nemški hotel tudi svojo pošto. Ne vemo, ali zato nič ne dosežemo, ker smo prosili Slovence? C. kr. vlada hoče pospešiti in podpirati promet s tujci, in kako čudno, zdravski okraj Bled na glavni progji Dunaj-Trst nima nobene poštno in brzojavne zveze, še poštnega nabiralnika ne, potem ni čuda, da je toliko in toliko pritožb od strani tujcev, ki se norčujejo z izrazi «das ist ein schöner Kurort!», da je tako preskrbljeno, da še tujec ne more oddati nujnih pism.

Iz Rateč. To je bilo dela pri nas to leto. Zidali smo si pogorela domovanja. Kakor že znano, pogorelo je 46 števil. Popolnoma nove hiše si je postavilo 5 posestnikov

izven vasi. Drugi smo pa zidali na razvalinah pogorišča. Hiše smo večinoma vzdignili v eno nadstropje. Da smo kaj takega zmogli, je v prvi vrsti zasluga požrtvovalnih dobrotnikov in vrlemu pomožnemu odboru, ki se ni strašil nobenega truda. Pomožni odbor je skrbel za apno, opeko, cement, eternit, železne šine in za cene mojstre. Ščasoma bodo letoviščarji lahko dobili pri nas primerna stanovanja — sedaj seveda še ne, ker hiše še niso dodelane — razven potrebne sobe in čimnate za domače. Tudi šolski vrt smo sedaj pravilno ogradili in poravnali. Č: s pa je tudi že bil. Kakor groblja je bilo videti okrog šole. Leto za letom se je odlašalo s tem delom. Letos je novi župan g. Jalen z g. šolskim vodjo napravil prošnjo na slavno kranjsko hranilnico zaradi podpore za ureditev vrta. Prošnja ni bila zaman. Slavna kranjska hranilnica je dala za ureditev vrta 400 K. Na tem mestu ji izrekamo presrečno zahvalo, G. Jalenu pa za vodstvo dela. Pogorelec.

Iz gorenje Doline se nam poroča: Drž. železnica misli s 1. januarjem odvzeti na progji Jesenice-Trbiž kar dva vlaka. Ta dva vlaka, št. 1820, ki vozi iz Ljubljane 10:23 zvečer in št. 1721, ki odhaja iz Trbiža ob 4:10 v jutru, sta za nas Dolince najpripavneja — s posebnim ozirom na zvezo z Ljubljano. Eten dejde v Ljubljano zjutraj ob 7. uri, vrača se okoli pol 11. ure ponoči. Kdor ima opravke v Ljubljani, bodisi zaradi trgovine ali sodnije, lahko vse opravi v enem dnevu. Sedaj po novi naredbi (ko ta dva vlaka odpadeta) bomo pa Dolinci morali iti z doma že prejšnji večer in č: do večera z opravkom se nismo gotovi, pa moramo še eno noč ostati v Ljubljani. Kakšne stroške bomo imeli! Sicer bomo res odtrgani samo do Jesenic — kaj pa naj počnemo z zvezo do Jesenic? Morda misli gospoda pri direkciji drž. železnice v Trstu, da bomo občani Bele peč, Rateč, Kranjske gore in Dovjega hodili peš, ali da si napravimo avtomobil, kaj se?! Ta dva vlaka naj ostaneta kakor sta vozila. Izostaneta pa lahko, ako že res hočejo pri drž. železnici stediti, št. 1719 in 1718. Prvi odhaja iz Trbiža 8:49 zvečer, drugi iz Ljubljane 7:35 zvečer. Pozor torej, Dolinci! Potrskajmo na merodajnih mestih, dokler je čas. Gosp. poslanec Pogačnik, vi pa storite potrebne korake v blagor Dolincev!

Novice iz selške doline.

— Iz selške doline. Naš klerikalni občinski odbor je sklenil pobirati občinsko naklado na vino in žganje. Podoben sklep je storil že lani, pa mu ni obveljalo, ker so se ljudje pritožili. Zanimivo je le to, da se je lani le naložilo naklado na žganje in spirit. To menda zato, ker je takrat predlagatelj, župnik Rožnik, še pil vino. Sedaj pa, ko je baje postal abstinent, je pa prellagal naklado tudi na vino. Če bo pa Rožnik izgubil zobe, da več ne bo mogel jesti mesa, bodo pa gotovo naši katoliški backi v občinskem odboru naložili tudi naklado na meso.

— Čuje se, da letos nek gostilničar v Selcih ni hotel podpisati ugovora zoper to naklado. No, naj le izkuša še kdaj vabiti ljudi skupaj, da bi podpisovali njegov protest zoper človeka, ki je njega prijel za vrat!

— V neki fari v naši dolini pride premožen vdovec k župniku, da bi se drugič oženil. Po običajnem izpraševanju reče župnik: «No, ti bi toraj zopet rad stopil v sveti zakon. Ali si pa tudi dobro poučen o naukih naše svete vere? Ali veš, kaj je treba storiti dobremu katolicanu?» Ženin odgovori: «O, seveda vem! Pridno hoditi k spovedi, darovati za škofove zavode, dajati za maše, voliti katoliške može, o škofoveu prihodu postaviti mlaje in biti vpisan v katoliška društva.» Župnik: «No dobro! Ali pa veš, koliko je Bogov?» Kmet se popraska za ušesi, potem pa reče: «Menim, da so trije: bog Oče, bog Sin in bog Sveti Duh.»

Tržiške novice.

— Umrl je, kakor smo poročali že v zadnji številki »Gorenjca«, dne 14. t. m. zvečer posestnik in gostilničar Jožef Luzar. Bolehal je že par let na srcu in na jetrih. Imel je večkrat hude bolečine, katere je potrpežljivo prenašal, a želel si je, ne prestajati hujsih. Bog je uslišal to njegovo prošnjo in k stari bolezni se je priklopila vodenica, katera je dobrega moža nepričakovano hitro umorila. Še pol osmih zvečer je dosli zdravnik konstatiral zboljšanje, kar mu je bolnik sam pritrdil, in pol enajstih je že umrl. Pokojni je bil dober oče, veselega in blagoga značaja in se v svoji bolezni ni brigal toliko za svoje ozdravljenje, kakor za blagor svoje družine. — Ranji je bil večletni član »Bralnega društva« in prvi starosta »Tržiškega Sokola«, kakor je bil sploh zelo naudušen za slovensko zmago in napredek. Kako priljubljen je bil pokojni, pokazal je njegov pogreb, ki se je vršil v nedeljo popoldne in je bil naravnost veličasten. Razen »Bralnega društva« in »Sokola« se je udeležila pogreba velika množica ljudi iz trga in okolice. Pevci »Bralnega društva« so zapeli ranjkemu krasni nagrobniči. Ranjkemu bodi zemlja lahka in blag spomin!

Radovljiske novice.

— Četrto predavanje, ki je je v letošnji sezoni priredil »Zabavni klub« v Radovljici, je izvrstno uspelo. Predaval je prof. g. Makso Pirnat iz Kranja »o Simonu Gregorčiču«, rišoč nam z znano svojo spretnostjo glavne smeri Gregorčičevih pesni. — Obiši na dvorana Kunstljeve restavracije je bila polna poslušalcev, zlasti se morajo pohvalno omeniti tudi dame, ki so se v častnem številu udeležile predavanja o pesniku najnežnejih liričnih čustev. Po predavanju se je razvila prijateljska zabava s petljin.

Redni občni zbor Narodne Čitalnice v Kranju.

Minulo soboto, dne 15. decembra t. l. se je vršil ob precejšnji udeležbi občni zbor tukajšnje Narodne Čitalnice. Misel, da bi se priredil občni zbor ob pogrnjenih mizah se je jako dobro obnesla. Društveni predsednik g. prof. Pirnat je otvoril občni zbor sledeče: Čestite dame in gospodje! Čast mi je v odborovem imenu otvoriti štirinajstdeset letni občni zbor »Narodne Čitalnice« v Kranju in vse navzoče prav iskreno pozdraviti. Dovolite mi pri tej priliki izpregovoriti nekaj besed, ki so mi na srcu. Znan vam je velik pomen, ki ga imajo naše čitalnice za naše narodno življenje. Tudi kranjska čitalnica je zvesto izvrševala svojo narodno nalogo od leta 1863., ko jo je bil ustanovil pokojni Matevž Pirc, pa do danasnjega dne je gojila v prvi vrsti narodno glasbo. Kmalu po ustanovitvi se je v njenem okrilju osnoval pevski zbor, pri katerem so sodelovali v prvi vrsti profesorji tedanje nižje gimnazije kranjske. Iz njenih članov je obstajala godba na lok, katero je vodil naš vrli skladatelj Viktor Purma za časa svojega službovanja v Kranju. Čitalnici je tedaj predsedoval dični starina slovenskih pisateljev, dr. Janez Mencinger. Pred nekaj leti je imelo naše društvo svoj lastni godbeni klub in svoj mešan pevski zbor. Letos se je zopet poživil mešan pevski zbor in upajmo, da dobimo kmalu tudi društveni godbeni klub. Lepa knjižnica, množica časopisov in dolga vrsta gledaliških predstav, ki so se prirejale v društvu, vse to je služilo duševni izobrazbi članov; lepe veselice, izleti i. t. d. pa so gojili družabno življenje. Tako je društvo vedno stremilo za tremi glavnimi ideali: povzdigovalo in budilo je narodno zavest, skrbelo za duševno hrano svojih članov in gojilo pravo družabnost. Letos smo napravili v našem društvenem razvoju korak naprej. Začeli smo prirejati predavanja. Ljudska predavanja so namenjena zlasti za nižje sloje, katerih izobrazbo imajo povspeš-

vati. Posebno pomenljiva so taka predavanja že zategadelj, ker nudijo priliko, da stopijo v ožjo dotiko najrazličnejši stanovi, tudi oni stanovi, kateri so doslej gledali večkrat drug na drugega po eni plati z nekim neopravičenim preziranjem, po drugi z zavistjo in nezaupanjem. Za vsa ta predavanja so se člani in nečlani prav živo zanimali in jih prav pridno posečali. Gospodom predavateljem izrekam na tem mestu toplo zahvalo in jih prosim, da še nadalje ohranijo svojo naklonjenost našemu društvu. Obenem moram zahvaliti še nekatere gospode in gospe, ki so si pridobili tudi to leto posebnih zaslug za čitalnico. Omenjam v prvi vrsti gospoda Hinka Rebolja, ki je v družbi z gospo Hermino Valenčičevo prirejal gledališke predstave in posloval pristih kot več, spreten in vnet režiser. Zah a ljudjem nadalje našega blagajnika, gospoda Zdravka Novaka, ki je z velikim trudom uredil našo knjižnico in napravil zanjo nov zapisnik. Pozahiti ne smem gospoda Vilka Rusa, ki vodi z veliko požrtvovalnostjo društveni moški in ženski pevski zbor; njegovemu prizadevanju se je posrečilo, zopet ustanoviti mešan pevski zbor, kar moramo povdarjati s posebnim veseljem; g. Rus je tudi uredil zbirko muzikalij in napravil zanje kakor tudi za društveni inventar nove zapisnike. Spominjamo se danes živih, spominjati se moramo pa tudi onih društvenikov, katere nam je letos ugrabila smrt. Umrla sta: gospod Janko Majdič in gospa Katarina Pirc. Prvi je volil v oporoki društvu svojo knjižnico in večji denarni znesek; gosa Pirc pa je bila vdova po ustanovitelju našega društva in je ponesla v grobstare društvene tradicije. Bagjima spomin! — Tako se je trudil odbor, tako so se trudili tudi posamezni člani, da zadosti društvu stavljeni nalogi. In tako naj ostane tudi v naprej. Nikdar naj ne izgine iz naših vrst duh pesnikov Prešerna in Jenka, katerih grobove čuva in varuje naša čitalnica. Marljivo se vsi udeležujmo pravega narodno-kulturnega dela in pomagajmo po svoje, da se skoro uresničijo lepe protoške sanje, katere bremo na Jenkovem nagrobnem spomeniku:

Ko jaz v g. mlili črni hom počival
in zelen mah poraste nad menoj,
veselih časov srečo bo užival,
imel bo jasne dneve narod moj.

(Viharno odobravanje.)

Nato je prevzel besedo tajnik g. Hinko Rebolj ter podal v kratkih jedrnatih črtah sliko delovanja Narodne čitalnice v preteklem 44. društvenem letu. Iz njegovega poročila posnemamo, da je imel odbor v preteklem letu 9 sej, v katerih se je sklepalo o vseh prireditvah in premembah. Trudil se je v vsakem oziru zadovoljiti člane ter je na razpolago lepo število časopisov ter istotako obsežna knjižnica. Odbor je preskrbel tudi, da so se vršila poučna ljudska predavanja in gledališke predstave. Že v letošnji sezoni so se vršila taka, in sicer je predaval društveni predsednik, g. prof. Pirnat o »Simonu Gregorčiču«. V vsem društvenem letu pa so se vršile sledeče prireditve: Silvestrov večer z igro »Dobri sodnik«; 14. jan. ponovitev igre »Dobri sodnik«; 3. februarja predpustna veselica z enodvajanko »Telegram«; 21. aprila se je vršil koncert, pri katerem je nastopil prvič mešan zbor, ki je dosegel popolni uspeh; 24. junija priredil se je ob precejšnji udeležbi peš-izlet v Podbrezje k »Pavlinu«. Tudi tu je nastopil mešan in moški zbor v popolno zadovoljstvo. 10. novembra se je uprizoril igrokaz »Otok in Struga« ter se ponavljal 18. novembra popoldan kot ljudska predstava. Obojekrat je bila dvorana nabitno polna. — Začetkom leta se je nabavilo novo zagrinjalo za oder in odbor je sklenil, kolkovati vse dopisovanje z narodnim kolegom. Društvo je pristopilo k »Hrvatski Matici«, »Planinskemu društvu« in »Akademiji« v Ljubljani. Opustil se je časopis »Südsteirische Presse« ter naročili »Nasi Zapiski«. Istotako se je društvu posrečilo dobiti po večkratnem terjanju nazaj malo Prešernovo sliko. Popravila se je društvena zastava ter napisna deska v predsobi.

Dalje se je pa tudi razširila knjižnica (muzikalije). 5. decembra se je priredil kakor običajno Miklavžev večer, ki se je sijajno obnesel. Nad 80 otrok se je veselilo prihoda Miklavževega. Da se je ta večer tako izveredno dobro obnesel, se ima odbor zahvaliti g. Hermini Valenčičevi, ki je rade volje prevzela vso prireditev. — Društva se je v svoji zadnji oporoki lepo spomnil umrla odbornik, gospod Janko Majdič — volil je društvo precejšno svoto denarja in svojo lepo knjižnico. Oče njegov pa g. Ivan Majdič podaril je čitalnici omaro za knjige. Društvu je neizprosna smrt ugrabila dva člana: gosp. Janka Majdiča in gospo Katarino Pircovo. Pri obeh pogrebih je pel pevski zbor žalostinke pred hišo in na grobu ter se je društvo njihovim pogreba udeležilo korporativno z zastavo. Istotako so se položila venca na krsto ter izreklo obitelji sožalje. Društvo steje danes: 2 častna člana (dr. I. Mencinger in Karel Šavnik), rednih članov 81, vnanjih 9, izvršujočih 44 pevcev in 20 diletantov, skupaj torej 156 članov (lani 123). Dvorana se je prepuščila 5krat za ljudska predavanja in 1krat, proti oskodbini, za prestave »Bioskopa«.

Konec prih.

Jeseniške novice.

Gregorčiču v spomin. Pri predzadnji občinski seji je govoril župan posmrtnico umrlemu slovenskemu pesniku Simonu Gregorčiču ter predlagal, da se dovoli 50 kron za njegov spomenik, čemur je odbor soglasno pritrdil. Gregorčič je najpriljubljeniji slovenski pesnik. Bil je duhovnik, katerega so njegovi tovariši-duhovniki, podobni našemu Zabuškovecu, svoje dni hudo preganjali. Fanatični rimski hajduki so ga duševno umorili in odtakrat je tudi prenehal peti in je bil podoben ujetemu ptičku, ki le še včasih bolestno zaječi v br. zmejnem hrepenerju po — svobodi!

Katoliško-klerikalna pobožnost. V torek je prišel neki jud ter priredil v Počivavškem hotelu predstavo »Nur für Herren«. Županstvo je predstavo prepovedalo iz navedenih ozirov, ker je bilo pričakovati, da se bodo kazale največje nespodobnosti. To pa je bilo nekaj za naše pobožne klerikalce. V celih trupah so pridri pod vodstvom Petra Rozmana k predstavi. Nemške klerikalke sta pripeljala Anton Pongratz in poznati gentleman Bachman, ki baje zelo drži na katoliško moralo. In potem so pasli oči na predstavljajočih slikah. Sivolas možiček, član Marijine družbe, ki je tudi šel k predstavi, se je potem izgovarjal in pral, češ, da je mislil, da se predstavlja — Kristusovo trpljenje. V izvoljeni družbi je manjkal toraj samo še Zabuškovec. »Brezverski« liberalci so bili toliko pošteni, da se niso brigali za to predstavo, ki je bila kakor nalašč ustvarjena za pohotne katoliške Marijine otroke in tretjerednike!

„Kärntner Wochenblatt.“ Če psu stopiš na nogo, cvili in grize krog sebe. Takemu psu je podoben ta koroški »Schundblatt«, za kojega lajanje se nihče ne zmeni. Na Jeseničnice prihaja v dveh iztisih, in sicer v tovarniško kantino in — hotel Počivavšek. Vsakdo naj ve, kaj mu je storiti!

Savski vodovod bo zopet zaspal za dokaj časa, ker vsled neumnega početja klerikalno-nemških petelinov občinski odbor ne more delovati. Savčanom svetujemo, da primejo malega Pongračka za usesa, ker jih tako imenitno zastopa. Mesto, da bi se brigal za vodovod, hoče odpraviti obč. tajnika iz službe iz gole maščevanjaželjnosti, ker misli, da je tajnik kriv, da je tako žalostno propadel pri znani pravdi proti uredništvu »Straže«, ki mu je hotelo dokazati zakonolomstvo in vlačugarstvo. Upajmo, da se Pongratzu polagoma sbladi vroča kri.

Jeseniški „Sokol“ priredi dne 24. decembra t. l. ob 8. uri zvečer pri bratu starostu v Guštinovi restavraciji na Jeseničah »Božičnico« s sledečim sporedom: Govori, deklamacije, razdelitev daril in prosta zabava.

Člani, ki imajo društveni krog, nastopijo v kroju, drugi v navadni obleki. Vabijo se vsi prijatelji sokolske ideje.

Občinska seja z dne 13. t. m. se je vršila v znamenju vibarja. Pri predlogu odbornika Pongratza radi odstranitve tajnika Humra so pri govoru odbornika Fabince poskočili klerikali in Nemci kakor nori. Fabinc: «Gospodje, z uradnega stališča ne moremo tajniku očitati ničesar. Ali mu morete kaj očitati iz moralnega stališča. On ni pijanec in ne prešestnik. Ako bi pa danes kdo prišel in rekel. Humer, ti si zakonolomec, vlačugar in največja svinja v občini, pred katero niso varne naše žene in hčere, potem...» Tu je nastalo grozovito vpitje, da je bila vsaka nadaljna beseda nemogoča. Zabukovec: «Vi ste gledali na Pongratza!» Pongratz vpije rdeč kakor rak: «Pred sodnijo se vidimo, celo družino ste napravili nesrečno, vam bom že zamašili usta!» Fabinc: «Vi ste veliko premajhni za to!» Ob splošnem razgrajanju zaključil župan sejo. Klerikali in Nemci so spravili Humrovo zadevo na dnevni red, potem pa so sami razbili sejo, ne da bi bila padla najmanjša žal-beseda proti kate-remukoli odborniku klerikalno nemške zveze. Na svidenje pri Filipih!

Tedenski politični pregled.

V poslanski zbornici je predložil pravosodni minister zakonski načrt o izvrševanju sodstva pri višjih deželnih sodnijah in najvišji sodnji. Železniški minister je predložil zakonski načrt glede udeležitve države pri nabavi glavnic za več lokalnih železnic. Trgovinski minister je predložil besedilo pogodbe med zastopniki ministrskega sveta in vojne uprave glede razdelitve obrtnih zalaganj v naši državni polovici in na Ogrskem. Okrožna sodnija v Ljubnem prosi za kazensko preganjanje poslanca dr. Ploja vsled njegove samoovadbe radi suma po § 128 kaz. zak. Na razpravi je bil potem nujen predlog čeških radikalcev radi izvolitve odseka, ki bi določil načela o splošnem bolniškem, starostnem in invaliditetnem zavarovanju. Nujnost je bila odklonjena. Potem so razpravljali o nujnem predlogu o uravnavi plač in položaja drž. kancell. pomočnikov. Nujnost je sprejeta. Plače se jim zboljšajo.

V ogrski poslanski zbornici je slovaški poslanec Hodža med drugim omenjal prizadevanje za zblizanje med Ogrji in Čehi, rekoč, da Klofačeva frakcija Čehov smatra to idejo za aktualno. Ali sedaj je izjavil tudi Klofač, da dokler bodo Ogrji preganjali voditelje narodov kot politične agitatorje, ne bo razširjal misli o zblizavanju. Govornik je urgiral izvršitev splošne volilne pravice.

Francija. Ločitev cerkve in države ne bode provzročila onega velikega razburjenja v prebivalstvu, kakor se je govorilo in pisalo. Minister Briand povdarja, da je država storila vse mogoče, da katoličanom olajša sprijaznenje z novim zakonom ter jim omogoči, da ostanejo tudi v bodoče verni katoličani, ne da bi jim bilo treba kršiti zakona. Dovolj je, da prijavijo cerkvene shode samo enkrat, ta enkratna prijava velja potem za celo leto. Take prijave se množe, kakor zatrja minister Briand.

Godovi prihodnjega tedna:

51. nedelja v letu. 23. Viktorija, Vlasta; 24. Adam in Eva, Stojadin; 25. Rojstvo Gospodovo, Zornica, Božidar, Bogoslav; 26. Štefan, Zlatka; 27. Janez Evg., Pelislav, Dragana;

28. Nedožni otroci, Zenica; 29. Tomaž, Vratoje, Vrhoslava, Mlada.

Sejmi na Gorenjskem prihodnji teden:
28. v Dobu.

Položnice poštno - hranilničnega urada smo danes priložili cenjenim naročnikom, kateri navadno po pošti pošiljajo naročnino. Uljudno prosimo, da bi blagovolili čimpreje vposlati **4 krone** kot naročnino za „Gorenjca“ za l. 1907. — Tiste naročnike pa, ki so zaostali še z naročnino, prav lepo opomnimo na njihovo dolžnost, naj nam obenem ponovijo naročbo za drugo leto. Kdor pa ima naročnino plačano tudi že za l. 1907, naj položnico prihrani za drugo priliko.

Novičar.

Srečne in vesele božične praznike želi vsem svojim dopisnikom, naročnikom in dopornikom, somišljenikom in neprijateljem uredništvo in upravnistvo «Gorenjca».

Častno svetinjo za 40 letno zvesto službovanje je dobil g. Ivan Lotrič, gozdar v Železnikih.

Notarjem v Trzinu je imenovan notarski kandidat g. Matija Marinček.

«Slovensko društvo» v Ljubljani. Pozor, somišljeniki! V četrtek je bila odborova seja tega društva. Pri tej seji so sklenili navzoči jako važne sklepe, ki so za napredno stranko življenskega pomena. Zato opozarjamo in prosimo vse svobodomiselnih in naprednih somišljenikov, naj sporočajo društvu, oziroma njega predsedniku dr. Alojziju Kokalju, odvetniku v Ljubljani, razne navete, kako bi se organizirali v vsakem kraju napredni elementi. Vsak nasvet se bode pri odborovih sejah pretresoval in upšteval. Treba je, da se zganemo in storimo po najboljših močeh, da ne zagrejejo naše domovine umazani valovi rimskega klerikalizma. Treba je zato, da pri tem dela vsak, komur je mar svoboda in napredek. Klerikalizem pri nas ravno začena svoje pogubno delovanje in naša dolžnost je z vsemi močmi nastopiti boj v drobnem in v velikem proti temu pogubonosu. Vsi na krov za svobodo in napredek!

Seja kranjskega občinskega odbora od 19. t. m. Župan poroča, da se je rektor češke politehnike v Pragi, v imenu profesorskega kolegija zahvalil občinskemu odboru za čestitke povodom dvestoletnega jubileja napolnjenega zavoda. — Nadalje naznani župan, da zakup užitnine na meso, vino in sadni most preide z novim letom iz deželnih rok na Ivana Kalana iz Trebnjega. Ker bi bila vsled tega kontrola glede 30% občinske naklade jako otežkočena, poveri odbor občinsko predstojništvo, da se na podlagi dohodkov iz zadnjih let pogodi z novim zakupnikom za pavšalni znesek, kojega naj odplačuje v mesečnih obrokih. Istotako se pooblasti župan, da se, kakor običajno, radi užitnine na pivu pogodi za pavšalno svoto s pivovarnarjem M. Mayrjem in gostilničarjem R. Sušnikom. — Reši se več prošenj za sprejem v občinsko zvezo. — Občinski odbor soglasno pritrdi predlogu upravnega odbora mestne hranilnice,

da se s 1. januarjem 1907 uvrde stanarina za hranilnične uradnike in da se hranilnično ravnateljstvo pooblasti ukreniti vse potrebno, da se čimpreje ustanovi penzijski zaklad za hranilnične nastavljenice. Nato zaključil župan sejo.

Ljudska predavanja v Kranju. Narodna Čitalnica v Kranju je priredila dne 16. t. m. ob pol deveti uri zvečer v veliki čitalnični dvorani drugo ljudsko predavanje tekom letošnje zimske sez. Predaval je g. Francišek Luznar, nadučitelj na Primkovem pri Kranju, «O otroški osebnosti». V uvodu nam je pojasnil otroško osebnost z ozirom na zavest, spomin domišljivo, nagon posnemanja, radovednost, iznajdljivost, čustvo, voljo in pravost otrok. Obenem je omenjal otroških napak in hib, zlasti nagnenja do laži, in povedal, kako najlažje odpravimo te napake in hbe. Potem je obširno razpravljal o vzgoji. Pri vzgoji se gre predvsem zato, da vplivamo po gotovem načrtu na otroško voljo in skušamo tako blagodejno razvijati otroške zmožnosti. Vzgojitelj mora paziti zlasti na tole prevažno pravilo: ne zahtevaj od otroka nobene take stvari, katere izvršitve ne moreš nadzorovati; imaj torej otroka vedno pod primernim nadzorstvom, naj počenja karkoliže. Voditeljica vzgoje naj bo: ljubezen. Le tedaj naj nastopi kazen, ako dobrotu in ljubezen ne opravita ničesar več. Kaznovati treba zmerno, o pravem času; otrok naj vedno čuti, da kazen ne izvira iz učiteljeve ali vzgojiteljeve osebne jeze, ampak da je kazen posledica prestopka, pregreška. Smotri, za katerimi naj stremi prava vzgoja, so: ljubezen do bližnjega brez ozira na narodnost, stan in mišljenje, čut za lepoto in pravo umetnost, zmernost, pokornost, človekoljubje in usmiljenost. Glavni del vzgoje pripada materam. S toplim pozivom na matere je končal govornik, navajajoč značilni izrek Napoleonov: «Dajte nam dobrih mater in svet bo dobil drugo podobu!» — Navzoči so govornika iskreno zahvalili za zanimivo predavanje, katero je prepletel z mnogimi opazkami, migljaji in sveti, zajetimi in bogate zakladnice svoje skušnje. — Predavanje je bilo vredno pač večje udeležbe, zlasti od strani staršev in vzgojiteljev.

Zanimiva obravnava je bila danes, v soboto, 22. t. m. ob devetih dopoldne pred ljubljanskim okrajnim sodiščem. Župnik Berce je namreč tožil znanega Brajčevega podrepnika v Sori Jos. Čarmana, posestnika v Senicah, ker ga je le-ta dolžil, da je imel ljubavno razmerje z neko žensko, ki baje ni ostalo brez posledic. Obravnava je pokazala, kako podlih in perfidnih sredstev se poslužujejo klerikali, da bi uničili njim neljubega župnika Berceta.

Vzgleden dušni pastir je kaplan Braje v Sori. «Slovenec» piše, da je «mirnega in tihega značaja», poznamo ga pa, kakšen je v resnici. Ko so bile volitve v medvodski občini, ga ni bilo cel teden doma, ker je sedel v Preski pri volitvah. No, pa to naj še bode, ker so bile volitve v domači občini, čeravno nam ne gre v glavo to, kaj se duhovnik tako vtika v občinske volitve, ko nobenega davka ne plačuje. Kaj pa so sedaj mar kaplanu Brajcu volitve v Stari Loki? Kaj ga briga, kakšni odborniki so tam izvoljeni! Braje kaže, da se vtika prav v vsako reč, če mu je mar ali pa ne. Volil je za cerkev na Jeperci, ker ta plačuje par vinarjev davka za

eno njivo, ki spada v Staro loko. Videli smo vse katoliške backe iz Gornjih in Spodnjih Senic in Ladije. Kimali so v Staro Loko, kakor pravi tepčki. Braje jih je ravnatokal, kakor prižencjo v jeseni Hrvatje tiste sestradane buše. Tem sestradanim bušam je potem kupil šest ali osem štefanov vina, da jim niso duše zmrznile v Stari Loki. Res lep poklic imajo sedaj duhovniki! Volitve in denar jim je sedaj prva reč. Ljudje so res popolnoma brezumni, ko ne vidijo, kam duhovniki gredo s svojim delovanjem. Namesto, da bi ljudi združevali v krščanski ljubezni, pa jih podžigajo k sovraštvu. Izobrazbe manjka ljudem, zato gre tako. Duhovnikom seveda ni mar za izobrazbo, zato so proti solam in vsem tistim, ki se zavzemajo za izobrazbo. In eden prvih takih duhovnikov je Braje, človek «mirnega in tihga značaja».

Občinske volitve v Stari Loki. Ta teden so divjali duhovniki po starološki županiji. Kar premore ta županija duhovnikov, vsi so se privlekli agitirati. Kar je znanih farjev ki se pišejo Kalan in Karlin, vsi so prišli k volitvam agitirati, čeravno nimajo nobene volilne pravice v županiji Stara Loka. Kaplan Florijančič je divjal, kakor bi bil obseden. Na prižnici je počenjal stvari, ki kriče do neba. Fej, takim farjem! Kljub temu so naprednjaki zmagali v I. razredu, tako, da črna banda ne bode sama gospodarila pri občini. Pri tej farski podivjanosti se mora vprašati ali je stari Bog še v nebesih, da ne vidi kaj počno ti njegovi namestniki. Mi se le čudimo kmetom, da ne izpredvidijo, da farji samo hujskajo in se vtičejo v stvari, ki jim niso nič mar. Kaplan Florijančič ima tri tožbe zaradi zaljenja časti. Sorski Braje je tudi prinesel svoj nedolžni obraz k volitvam. Ravno tako oba faruceljna iz Rateč in Žabnice. Sedaj je pa vera rešena, farji bodo pa odslej lepo naprej kmete molzli.

Novi čitalnični odbor. Predsednikom je izvoljen veletržec g. Vinko Majdič, njegovim namestnikom g. prof. Makso Pirnat, blagajnikom g. davčni adjunkt Zdravko Novak, tajnikom g. žel. uradnik Hinko Rebolj, gospodarjem g. hran. tajnik Ivan Valenčič, odbornika sta gg. odvetnik dr. Josip Kušar in učitelj Vilko Rus.

Umesten sklep. Na zadnjem občnem zboru se je sklenilo, da se čitalnično knjižnico izpremeni v javno ljudsko knjižnico.

Umrli je po daljšem bolehanju g. Janko Ev. Sirc, posestnik in trgovec v Kranju. N. v m. p.!

Na korist šolski družbi sv. Cirila in Metoda. Kdor se želi odkupiti novoletnih daril v korist gori navedene družbe, naj se zglasti do 29. t. m. pri tajniku gospodu Janku Sajovicu. Člani potom pole.

Zgorela je v torek zvečer Franci Berčičevi, po domače pri Rôpu v Stražišču pri Kranju hiša z gospodar-kim poslopjem. Skode je okrog 2000 kron. Kdo je zažgal, se ne ve.

Izginil je z doma dne 3. t. m. 12letni Franc Bajželj iz Stražišča pri Kranju. Orožniki ga zasledujejo že dlje časa, a brezuspešno.

V Cerkljah se je ob priliki občnega zboru c. kr. kmetijske podružnice sestavil odbor, ki ima namen pripraviti pet nameravanih združni klavnic. Namen združne klavnice bi bil dati ceno živini, zlasti prašičem jeseni kolikor mogoče visoko, ker sedaj zlasti domači preku, ceno samotno tlačijo. Drugič bi pa tudi člani zadruge ob raznih prilikah (praznikih) dobili cenejše meso. Namen za-

drugi bi ne bil konkurirati živinskim trgovcem, pač pa obramba v prid km.tu nasproti prekupecem.

Primeren sprejem. Škof je bil predpretekto nedeljo jako lepo sprejet v Sori. V celi vasi, razen pri eni hiši, ni bilo nikogar, ki bi ga bil pozdravil. Prišel je kakor kakšen prosjak, ki se ne meni nihče zanj. Organist je dobil iz cele vasi komaj dva «dedca», ki sta šla zvonit škofu. Zato so pa tudi tako zvonili, kakor ob požaru. Ponoči so škofa stražili orožniki in nekaj klerikalnih kmetov iz vasi Senica. Seveda se ni nihče brigal za škofa. Drugi dan je dvakrat pridigoval, a ni z besedico omenil volitev, politike i. t. d. Škof ve, da je nevarno prilivati olje v ogenj. Drugi dan se je zopet potihoma odpeljal.

Občni zbor društva za povzdigo prometa tujcev na Bledu. Dne 16. t. m. popoldne se je vršil v Blejskem domu občni zbor društva za povzdigo prometa tujcev ob obilni udeležbi, ker so bili zastopani interesentje iz Bohinja, Gorij, Radovljice, Begunj i. t. d. Načelnik g. Peternel pozdravi zborovalce ter predstavi zastopnika deželnega društva g. dr. Marna. Društvo ima nad 80 članov in je delalo največ z reklamo. Kupilo je od fot. Lergertporerja relief-zemljevid blejske okolice in kraje boh. železnice za 600 K, kar je vedno v letoviskem domu razstavljeno. Tajnik poroča o dohodkih. Iz poročila se je razvidelo, da ima čez 3000 K premoženja. G. dr. Vilfan stavi več prav umestnih nasvetov našim hotelirjem in gostilničarjem, sedaj ko vedno bolj prodira misel, da se ne potuje samo zato, da bi se pilo. Naj bi natakarice ne vprašale najprej, kaj se bo pilo. Dalje stavi poučno potovanje naših kmetovalcev v Švico in drugam za vzgled. Naj bi se tudi naši gostilničarji zavzeli za to, da bi spomladi pred začetkom poletne sezone in pred tujskim prometom napravili poučno potovanje v letoviske kraje Tirolske in Švice, kar je bilo z odobravanjem sprejeto. Tajnik deželne zveze g. dr. Marn poroča o delovanju deželnega društva v prosepah prometa in omenja, da kar se je otvorila bohinjska železnica, ima društvo vedno več dela, ker se prav veliko — posebno Lahov, obrača naravnost na deželno društvo za pojasnila. Poroča dalje o udeležbi deželnega društva na razstavi v Londonu in Milanu, priporoča naj bi se tudi zunaj Bleda, posebno v Bohinju ustanovilo samostojno društvo za povzdigo prometa s tujci, ker Bohinj ima po otvoritvi železnice veliko prihodnost. Deželno društvo se je obrnilo do c. kr. okr. glavarstva v Radovljici, naj se uredi v Bohinju fjakarske cene, ker so se ob skovalci Bohinja večkrat pritoževali nad pretiranimi cenami. — Po volitvi novega odbora za triletno dobo se zbor zaključil.

Iz blejskega jezera so potegnili mrtvo Terezijo Rogač, o kateri smo zadnjic poročali, da je zginila z doma.

Novoga župana so dobili v Železnikih. Dne 20. t. m. je bil izvoljen gosp. Martin Klopčič.

Ponesrečil se je v gorah dne 4. decembra Jožef Cvetek iz Fuzine pri bohinjski Srednji Vasi pri sekanju drv. Izpodrsnilo mu je in bil je takoj mrtev. Ravno tam se je lansko leto ubil Skautar iz Studora.

Na Breznici je bil — sedaj že petič izvoljen županom gospod Anton Kržišnik, posestnik v Žerovnici.

Ōspice razsajajo med otroci v Spodnji Siski, zato je šolski pouk v prvem razredu ustavljen.

Kako so domžalski Tirolci nãfarbali svoje bratce. Osrednje vodstvo nemškega sulferrajna je darovalo večji znesek za državanje nemške šole v Domžalah. Merodajni močakarji v odboru gotovo nimajo pojma, kje so Domžale, ako se jim sploh sanja, kje je Kranjska. In to nevednost so Domžalski Tirolci miselno izrabili. Kdo ve, kako so jih basikarji svoj eksistenčni boj ki ga bjejo kot za hujša pridužila, zakaj vnaprečilu osrednjega odbora je rečeno: Večji znesek se je dal za šolo v domžalah na Kranjskem, kateri

kraj je tik ob slovenski meji (hart an der slovenischen Grenze). Ako bi možje pri sulferrajnu vedeli, da so šli na limanice par prefriganim tirolskim kolonistom sredi slovenskega ozemlja, ki nimajo ničesar braniti ne za seboj ne pred seboj, bi najbrže velikodušno podporo zahtevali nazaj. Nevednost je pač najdražja stvar na svetu.

X. ustanovnik „Društva slov. književnikov in časnikarjev v Ljubljani. Gosp. Ivan Jebačič, trgovec in tovarnar v Ljubljani, je izročil «Društvu slov. književnikov in časnikarjev» na račun ustanovnine 100 kron. Odbor mu izreka svojo iskreno zahvalo na darilu, to tembolj, ker je gosp. Jebačič prvi slovenski trgovec in industrijalec, ki se je spomnil «Društva slov. književnikov in časnikarjev». Slovenska industrija je še majhna in neznatna, prvič ker nam nedostaja podjetnih ljudi, drugič pa ker se Slovenci še vedno misno pospelji na stališče, da bi podpirali v prvi vrsti svoja domača podjetja. Gosp. Jebačič je ustanovil prvo tvornico za kavne surogate na Slovenskem. Narodna dolžnost bi nam velevala, da bi z vsemi močmi podpirali to vseskozi naravno podjetje, čigar lastnik je zaveden Slovenec. Na Slovenskem je konzum kavnih surogatov ogromen, a producenti so razen Jebačina vsi naši narodni nasprotniki — Nemci in Lahi. Nad 80%, vse cikorije, ki se je prodaja na Slovenskem, je iz nemških in laških tvornic, ves dobiček se torej steka v tuje, nam sovražne roče in o našega denarja se debele sovražni nam tujci. Jebačič je iz majhnih začetkov ustvaril kpo podjetje in blago, ki se izdeluje v njegovi tovarni, se lahko meri z najboljšim te vrste. Priporočamo trdvo Jebačiču slovenskemu občinstvu najtopleje, da jo podpira, nele ker je trdka solidna, nego pred vsem, ker je zavedno narodno slovenska.

Slovenska zmaga na Koroškem. V Selah nad Borovljami so pri občinskih volitvah dne 6. decembra 1906 v vseh treh razredih — torej na celi črti zmagali Slovenci.

Zmrznil je na Koroškem 39 let stari delavec Jakob Tekavec, ki je bil doma iz Žile, okraj Logatec.

Sami sebe so udarili Nemci na Koroškem z naredbo, da se snejo na solah razobešati samo zastave v cesarskih in deželnih barvah in to le ob patrijotičnih slavnostih (na cesarjev rojstni dan, god i. t. d.) Sedaj pa protestira celovski občinski svet proti tej naredbi: tudi na celovških nemških solah bi potemtakem ne smeje viseti frankfurtrice! Vitez Metnitz je pripomnil k naredbi, da se gre le za slovenske ljudske šole, da bi te ne razobešale trobojnic, kakor so si to drznile storiti v nemški koroški deželi o priliki otvoritve nove železnice. Ker pa mora vendar še vsaj na zunaj veljati ista pravica za Nemce kakor za Slovence, so udarili Nemci z njo sami sebe. Sedaj pa prihajajo častljivi celovski močakarji z ogorčenim protestom proti takemu krsenju nemških — seveda ne slovenskih — pravic. Radovedni smo, kaj bo deželni šolski svet ukrenil. Pa uverjeni smo, da bodo javno za ukali to naredbo tako, da bo zadela le slovenske šole, kakor je bil tudi njihov namen. Pri nas ni pravice na Koroškem.

Ženin, nevesta in svatje v lankji. Neka malovredna ženska Marija Stumpf v Budimpešti se je hotela poročiti z nekim R. Vojczekom, ki je bil že opetovano kaznovan, v namen, da bi mogla ostati v Budimpešti, odkoder je bila izgnana. Zbrali so se v hiši nekoga ml. dnarodnega štata, odkoder so šli k poroki. Na potu pa jih je policija prijela, ter aretirala celo «oh et».

Pozna ženitev. V neki vasiči blizu Brna, Ujezdu, sta se vzela 2. decembra 101 leto stari Jože Koppner in 100 let stara Roza Waidner. Uj. tukaj se že poznata 30 let, se nista hotela poprej poročiti, dokler ne bi bila oba 100 let stara.

Socijalne stvari.

Pasivna rezistenca poštinih uslužbencev. Zaupniki poštinih uslužbencev vseh kategorij so sklenili, da prično vsekako pasivno rezistenco pred Božičem, ako vlada ne ugodi njihovim zahtevam. Čitamo, da se minister dr. Fort intenzivno ukvarja s tem vprašanjem in dobe zlasti odvijanti, oziroma oficijantne znatne poboljške. Hočjo jim namreč uračunati doklade k penziji in izpremeniti mnogo nedefinitivnih mest v definitivne. — Gibanje obsega 6000 poštinih uradnikov in služabnikov. — Na Dunaju so že pričeli s pasivnim odporom.

O jetiki je sestavil profesor Jaks v Pragi sledeče stavke: 1. Jetika je ozdravljiva. 2. Poljubovanje in kašljanje v obraz je nevarno. 3. Ne pljuvaj na tla! 4. Snaži svoje stanovanje! 5. Ne trpi prahu v njem! 6. Odpovej se alkoholu! 7. Vtruj si telo! 8. Vzivaj tečno hrano! 9. Najboljši zdravili proti jetiki sta zrak in svetloba. 10. Jetika je prokletstvo nezdravih stanovanj.

Gospodarstvo.

Tedenski sejem v Kranju dne 17. t. m. Prignalo se je 227 glav goveje živine, 7 telet, — brvaških buš, 1 ovca in 64 prašičev. — Pšenica po K 7.75, proso po K 7.50, rž po K 7.—, oves po K 8.—, ajda po K 8.50, fižol ribničan po K 11.—, koks po K 12.— in krompir po K 2.—.

Novi tarif za vožnjo delavcev po južni železnici. Z novim letom pride za vožnjo delavcev po južni železnici nov tarif v veljavo. Deložni so tega tarifa delavci, delavke, rokodelski vajenci in vsi uslužbenci, kateri se izkažejo s službenimi, poselskimi in delavskimi knjigami ali z drugimi uradnimi dokumenti, da so delavskega stanu, za vožnjo v daljavi nad 50 km in v skupinah po pet in več ljudi. Cena teh delavskih vožnih listkov je nižja kot polovica cene navadnih vožnih listkov za osebne vlake. Pri nakupu 5 listkov za skupino 3 ljudi se že izplača vporaba tega tarifa.

Kataster o vodnih močeh avstrijskih dežel sestavi hidrografični centralni urad ter so došla deželnim vladam od osrednje vlade podrobna navodila o sestavi takih katastrof.

Kurz za lesno trgovino bode z novim letom otvoren na koroski nižji gozdarski soli v Celovcu. Kurz bode trajal do konca meseca marca. K obiskovanju kurza bodo pripuščene tudi zadostno predizobražene osebe. Solnina znaša 30 kron. Za stanovanje morajo pa obiskovalci sami skrbeti. Prošnje, opremljene z zadnjim šolskim spričevalom je vlagati na predsedništvo koroskega gozdarskega društva.

Železniško ministarstvo se je odločilo za nekaj važnih olajšav glede živinskega prevoza. Te olajšave se začno 20. t. m. in trajajo do 31. sušca. Veljajo pa za glavne proge drž. železnic. Verjetno je, da dovolijo tudi privatne železnice, n. pr. Južna železnica, iste olajšave. Ker je ministarstvo uvidelo, kaka draginja mesa vlada po mestih, se je odločilo, da dovoli 50 procentni popust za prevoz na žel. žnicah in sicer samo za ono r. galo živino, ki je namenjena v mesnico. Te določbe veljajo za Dunj, Prago, Lvov, Trst, Gradec in še za neke kraje, ki porabijo mnogo mesa. Da pa se omogoči in olajša prevoz mesa po vseh prozih brez ozira na posebne postaje, je določilo ministarstvo, da se smatrajo pošiljave mesa do 40 kg takozvanim markenkolijem, za katere veljajo posebno nizke cene in se na zelo priprosto način sprejemajo in oddajajo.

Izpred deželnega sodišča.

Otrok ponesrečil. Janez Bergant, trgovec v Stari Loki, je pustil svojega 3 1/2 leta starega sinčiča oditi brez varstva v skladišče, ki stoji tik trgovine. Odtod je šel otrok na mostičke, ki je v zvezi s skladiščem ter ušel v potok, ki je narasel vsled deževja. Drugo jutro so ga našli utopljenega v Sori, kamor ga je polk odnesel. Zaradi te neprevidnosti je bil Bergant obsojen na 5 dni sstržega zpora.

Nasilnež. 17letni delavec Matevž Podlipnik je srečal minulo leto 1. oktobra na cesti proti Breznici mlado dekle. Začel se ji je prilizovati in ker dekle ni hotelo ničesar slišati o njegovih težavah, jo je zgrabil za vrat ter opetovano vrgel na tla. Obtoženec priznava, da je imel namen dekletu delati silo, ako bi ne bil zadel na tako odločen upor. Dne 4. oktobra t. l. je pa na poti iz Stočja proti Kropi neko drugo dekle podrl na tla in jo tiščal k tlom. Podlipnik je bil obsojen zaradi hudodelstva javne sile in prestopka zopet na avnrost na dva meseca ječe.

Okno se je odtrgalo. Andrej Sova in Lovrenc Zaplotnik sta 26. avgusta predpoldne stala pred občinsko hišo v Trzicu. Naenkrat se odtrga težko železno okno, ki je viselo le na enem tečaju pri podstrešni sobi in pade na tla, pri tem pa tako nesrečno zadene spodaj stoječega Zaplotnika na glavo, da je drugi dan umrl. Kot lastnik hiše se je imel zagovarjati Josip Deu, posestnik iz Kovorja. Izjavil je, da je naročil popravilo drugega tečaja, če se pa to ni takoj zgodilo, ne zadene njega krivda. Drugi toženi Matevž Stroj, tovarniški delavec, pa pravi, da, ko je on vzel drugič dotično podstrešno sobo v najem, ni pogledal, če je okno popravljeno ali ne. So lišče je oba oprostilo radi pregreška zoper varnost življenja.

Najdeno uro sije pridržal. Zidarski vajenec Alojzij Buttolo je našel v Trzicu zlato uro z verižico, ki jo je izgubila Štefanija Zitterer domov grede iz cerkve. Buttolo si je prihratil uro. Obsojen je bil na 2 meseca ječe.

Tatvina. Anton Flander, delavec na Javorniku, je vzel pri postelji na steni visečo uro z verižico, ki je bila last Franceta Gmajnarja. Da bi ga ne izsledili, zakopal je ukradene reči pod neki grm. Flander je orožnikom, ki so ga prijeli, obstal tatvino. Ker je bil zaradi enakega čina že dvakrat kaznovan, je bil obsojen na šest mesecev težke ječe.

Z vijakom ga je udaril. Janez Pirc, tovarniški delavec iz Kosev, je dne 29. jula t. l. zvečer v Zgor. Siski zadel na neko ruvanje, ki se je vršilo na okrajni cesti med fanti Jakobom Kosancem in Janezom Persinom na eni ter Andrejem Perkom, posest. sinom, na drugi strani, zaradi neke »preže«, pri kateri se je čutil Kosanc prikrajšanega. Brez povoda je pa segel Pirc v to rabuko ter z vijakom, katerega je imel privezanega na vrvi, dvakrat udaril po glavi Andreja Perka ter ga smrtno nevarno poškodoval. Ker je Pirc znan pretepač, je bil obsojen na eno leto težke ječe.

Z nožem je sunil Rudolf Stentor, posestnika sin iz Tomačevega, v Cundrovi gostilni Jožefa Bobnika, ker je bil razkačen, da ga je za vrat pograbil in mu srajco raztrgal. Obsojen je bil na štiri tedne ječe.

S sekiro je napadel delavec Jakob Florijančič iz Doba branjevca Janeza Vidica in tega ženo Marijano na Hrušici, ker sta ga prišla na dom tirjat za 14 K 60 v. Prvemu je presekal desno spodnjo podlehti, nakar je zamahnil proti glavi Marijane Vidic, ki se mu je pa umaknila, da ji je presekal le obleko in jo na desnem stegnu lahko rani. Obsojen je bil na štiri mesece težke ječe.

Ob sklepu lista.

Volilno reformo je sinoči ob poldvanajstih sprejela gosposka zbornica v drugem in tretjem branju tako, kakor jo je sklenila poslanska zbornica. Obenem je gosposka zbornica sprejela predlog o »n. u. m. erus clausus«, t. j. da se določi število dosmrtnih članov gosposke zbornice največ na 170 in najmanj na 150 članov.

Kranjski vodovod bo — kakor javlja današnji uradni list — tedni predloženi cesarju v potrjenje.

Loterijska srečka dne 15. decembra t. l.
Gradec: 9 — 76 — 32 — 11 — 20

Domača knjižnica.

Pozor! Času primerna knjiga. V zalogi tiskarja Iv. Pr. Lampreta v Kranju izide prihodnje dni poljudno spisana brošura o »novem državnozbornem volilnem redu«, s statičnimi tabelami ter zemljevidom volilnih okrajev na Štajerskem, Koroskem, Kranjskem in Primorskem in člankom o določbah za varnost volilne in zborovalne prostosti. Knjižica bo stala 70 vinarjev in se naroči že sedaj lahko pri založniku ali v domačih knjigotrnih.

Pod spovednim pečatom. Prva knjiga. Ravnokar je izšla veleserbošna in mikavna knjiga. Naroča se pri g. Ant. Kristanu v Idriji. Knjigo prav topla priporočamo.

Koledar za kmetovalca leta 1907, ki ga je uredil državni mlekarški nadzornik Legvart, je ravnokar izšel. Koledar so spisali najboljši slovenski strokovnjaki iz vseh strok kmetijstva v kratkih in umljivih člankih, kmetovalcu vedno potrebnih. Vsebinsko koledarju je: Kratek opis umne živinoreje, različne razpredelnice o krmi, krmljenje goveje živine in prašičev, prašičereja, mlekarstvo, preiskovanje mleka, bolezni mleka, mlekarstvo in sirarsko združništvo. Obdelovanje travnikov, naprava umetnih travnikov, osuševanje travnikov. Umetna in naravna gnojila, gnojenje rastlinam; sadjereja, naprava sadovnjakov, oskrbljevanje sadnega drevja; vinoreja, kletarstvo, bolezni vina, priprava dobrega vina. Najvarnejše bolezni živine. Kmetijski zakoni, razdelitev gozdov in pašnikov, vodopravni zakon, lovski zakon, živinorejski zakon. Zadržništvo, posojilnice, konsumna društva, različne kmetijske zadruge. Hmeljarstvo, različne razpredelnice za setev in žetev, preračunjene funtov v kile, oralov v hektarje. Tabele za knjigovodstvo i. t. d. Koledar je izborna sestavljen in se vsakemu nujno priporoča. Cena koledarju je K 1.60, s pošto K 1.80. Naroča se pri tvrdki Ivan Bonač v Ljubljani.

«Slovan» Mesečnik za književnost, umetnost in prosveto. Ureja Fr. Govekar, izdaja Hribarjeva tiskarna v Ljubljani. Največji slovenski ilustrovani mesečnik «Slovan» stopa že v V. letnik. Mesečnik «Slovan» je od svojega početka resen slovenski literaren in umetniški list, ki ima nalogo: seznanjati Slovence s kulturnimi razmerami, s literarnimi pridobitvami napredujočih bratskih narodov ter iskati duševnih vezi, ki naj spoje vse slovanstvo v mogočno kulturno organizacijo. «Slovan» ima namen, uglašati slovenskemu narodu pot do resnične duševne svobode, do moderne prosvete in k razumevanju čiste, istinite umetnosti. «Slovan» ni niti list za nezrelo mladino, niti »interesanten rolniški zabavnik«, nego list za zrelo, moderno mislečo in čutečo inteligenco. Nikdar in nikjer ni delalo uradništvo za svoj list usiljive reklame, ker je mnénja, da naj si «Slovan» pridobi ugleda sam s svojo vsebino, s svojo moderno, vedno okusno opremo in pa z razkošnim številom svojih velikih in krasnih ilustracij. Ta ugled si je pridobil, kajti celo tujci stavijo «Slovana» med najboljše ilustrovane slovenske liste. Smelo trdimo, da za toli nizko ceno ni dobiti tako bogato in umetniško ilustrovanega lista tolikega obsega! Na vsem slovenskem jugu danes ni ilustrovanega zbornika, ki bi se mogel primerjati s «Slovanom» po svoji zanimivi in aktualni vsebini in po svoji opremi! In na to smemo biti ponosni, da imamo list, ki je Slovence in v čast!

Smer in program «Slovana» ostaneta neizpremenjena. Prinašal bo izvirne pesmi, romane, novele, povesti, potopise z ilustracijami in aktualne, poljudno pisane članke prvih naših poetov in pisateljev-prozaikov, zasledoval bo napredek slovenske kulture na vseh področjih, se zlasti živo zanimal za gledališče, glasbo in obrazovno umetnost ter izkušal, da ostaneta moderni «Slovan» jugoslovanski informativen list za moderno književnost, umetnost in prosveto sploh. Konec prih.

List «Zadruga», slovensko glasilo Zadrugne Zveze v Celici, katero bode v bodoče slednja izdajala zopet v lastni rezi, ki se

bode bavila edino le s pospeševanjem združništva in narodnega gospodarstva s posebnim oziranjem na kmetijsko združništvo, izide prva številka že do božiča t. l. Lst bode začasno mesečnik in se bode po potrebi izdajal pozneje bolj pogosto. Uredništvo je pridilo odlične zadruške, kmetijske in gospodarske strokovnjake kot sotrudnike in se bode list izkušal vestno truditi, da deluje v blagor kmetijskega in drugega združništva, ogibajoč se dosledno vsa, kar ne bi bilo v prid in prospel slednjega.

Zadruge, ki so učlanjene pri Zadružni Zvezi v Celju, bodo dobivale list v par izvodih brezplačno. Zadruge in društva, ki v Zvezi niso učlanjene, kakor tudi kmetijska, bralna, izobraževalna in druga društva, čitalnice in posamezniki i. t. d. pa dobijo list za ceno 3 krone. Udje zveznih članic pa dobe list za 2 kroni na leto. Vse zadruge in razna društva, ki žele naročiti list, oziroma dobiti na g'ed prvo številko, naj izvolijo to naznaniti po dopisni ci uredništvu lista «Zadruga» v Celju Schillerjeva cesta 3.

Današnji številki je priloženo vabilo na naročbo „Kmetovalca“.

Ali tudi rabite sladno kavo? Če se v damski družbi sproži to vprašanje, se marsikdo pomilovalno nasmehne in pokaže se, da imajo še mnogoteri hud predsodek proti sladni kavi. Deloma je to tudi umevno, zakaj to, kar se prodaja pod imenom sladna kava, večinoma ni sladna kava, ampak skoro vselej navadno žvana rž in oprazen pivovarski slad. Ta dva pa dajeta samo plehko, sladkavo polivko, ki gotovo ne tekne po kavi. Jako mnogo jih baš še ne ve, ali pa se niso prepricali, da je le Kathreinerjeva Kneippova sladna kava lak izdelek, ki ima s s m prijeten okus po kavi, ker se njegova zrnja prepejo z izvlečkom kavine črešnje, ne da bi se ob tem prinesel strupeni kofein zrnate kave. Kathreinerjeva Kneippova sladna kava torej edina v visoki meri spaja priljubljeni okus in vonj zrnate kave z znanimi znanstvenimi prednostmi sladovini. Kdor je torej pokusil pristno Kathreinerjevo kavo, gotovo nima več predsodkov proti dobri sladni kavi. Pristna Kathreinerjeva kava pa se prodaja samo v zaprtih zavojih z imenom Kathreiner in je torej pri nakupu vanju treba nujno vselej in izrecno naglašati ime Kathreiner.

Odprto pismo*)

gospodu **Jožefu Klinarju**,
bivšemu županu in gostilničarju
na Jesenicah.

Ne manjka Vam poguma, nastopati proti ljudem, ki so poštenejši od Vas in kateri se ne morejo ponašati, da imajo toliko masla na glavi kakor Vi.

Petnajst let ste bili župan jeseniške občine. Za dobo Vašega županovanja sezidalo se je v jeseniški občini nad 200 hiš. Za izdajo stavbenih in prebivalnih dovoljenj računali ste vsakemu posamezniku takso po točkah 8 a in b in 9 po tarifu k občinski postavi za vojvodino kranjsko od 3. decembra leta 1868. Take takse se v smislu § 3 gorajšnjega zakona stekajo v občinsko blagajno. Vi pa niti ene sprejete takse niste vpisali med prejemke, temveč so vse izginile v Vašem nenasiljivem žepu. Ne računam previsoko, če trdim, da ste oškodovali na ta način občino za več kot 15.000 K. In to ste storili Vi, ki ste imeli 1600 K letne plače od občine, Vi, ki ste za prenočevanje kakega ubogega tujca v hlevu postavili v račun letnih 28 K, Vi, ki ste za napravo raznih potrdil zahtevali od 40 do 80 vinarjev, kar tudi ni nikjer pisano v prejemkih.

Toliko za danes na razpolago so pa še druge podrobnosti, tičeče se občinskega gospodarstva.

Podajta si s pisarjem Pongratzem bračlovsko roke in ostanita lepo doma za pečjo ter pustita v miru ljudi, ki so, dasiravno drugega političnega prepričanja, mnogo boljši od vaju.

Na Jesenicah, dne 14. decembra 1906.

Eden, ki pozna razmere.

*) Za vsebino je uredništvo odgovorno le v toliko, kolikor zahteva zakon.

Zahvala.

Žalujoča rodbina Luzar se tem potom iz srca zahvaljuje vsem, ki so v slučaju smrti našega iskreno ljubljenega soproga, oziroma očeta in brata, gospoda

JOŽEFA

izkazali svoje iskreno sožalje in ravno tako vsem, ki so še v slučaju boleznin na katerikoli način tolažili bolnika in družino. Iz dna srca se zahvalujemo «Bralnemu društvu» in «Sokolu» in sploh vsem, ki so spremili ranjkega na zadnji poti in s tem izkazali pokojnemu zadnjo čast. Najsrčnejša hvala pa bodi gg. pevcem «Bralnega društva» za krasni nagrobni. 252

V Trzinu, dne 21. decembra 1906.

Marija Sirc roj. **Dovžan** raznanja v svojem, kakor tudi v imenu svojih otrok **Ludvika** in **Ivana** s takim srcem prelušno vest, da je naš iskreno ljubljeni soprog, oziroma oče, brat in svak, gospod

JANKO EV. SIRC

posestnik

dne 16. decembra ob 1. uri ponoči, previsen s sv. zakramenti za umirajočega, v 40. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb nepozabnega pokojnika bo v torek, dne 18. t. m. ob 2. uri poldne iz hiše žalosti na tukajšnje pokopališče. Sv. maše za dušnice se bodo brale v župni cerkvi.

Predragega rajnika priporočamo v blag spomin in molitev.

V Kranju, dne 16. dec. 1906.

Zahvala.

Vsem, ki so izrazili sožalje in nas tolažili ob boleznin in smrti iskreno ljubljenega, dobrega soproga, ozir. očeta, brata in svaka, gospoda

JANKA EV. SIRC-A

posestnika

kakor tudi za častno mnogobrojno spremstvo pokojnika k večnemu počitku, izrekamo tem potom vsem sorodnikom, prijateljem in znancem in drugim udeležnikom najiskrenejšo zahvalo.

Kranj, dne 19. decembra 1906.

251

Žalujoči ostali.

„Jzšel je težko pričakovani“

koledar

256

za

kmetovalca 1907.

Uredil dež. nadzornik J. Legvart.

II. zele popolnejši letnik z vsebino:

Kratek opis umne živinoreje, zlata pravila živinoreji, krmljenje goveje živine in prašičev.

Prasičjereja, mlekarstvo, preiskovanje bolzni mleka. Obdelovanje travnikov, naprava in osuševanje travnikov, umetna in naravna gnojila. Satjereja, naprava sadovnjaka. Vin' reja. priprava dobrega vina. Kmet. zakoni. Hmeljarstvo. Preručnanje v kile, orale in hektarje. Koledar, sejmi in še mnogo drugega.

Večan je letos v posebno močno platno.

Cena s pošto K 1.80.

Naroča se pri **lv. Bonnau** v Ljubljani. Vsled prihranitve drugega povzjetja se naj znesek naprej dopolnje.

Aleksander Ambrožič
urur in trgovec na Bledu

lalje vsakovrstnih stenskih in budilnih ur, verižic, prstanov, uhanov i. t. d., 9—23 vse po najnižjih cenah.

Večkrat premirano!

Glinaste peči

štedilnike, banje za kopeli, kakor tudi kipe, vaze in druge glinaste izdelke v vseh barvah, trpežne in cene priporoča 139 30

Avgust Drelse

prva in največja tovarna peči in glinastih izdelkov v Ljubljani.

POZOR!

Priporočam p. n. občinstvu lepe okraske, kakor tudi darove za

Božično drevo.

Priporočam tudi zgotovljene jaslice in podober za jaslice, vse po zelo znižanih cenah.

Velika zaloga špecerijskega in galanterijskega blaga.

Dobre strune za gosli, citre in kitaro.

M. RANT.

Sploštvanjem

247 2-2

Velikanski uspeh

dosežejo s tem trgovci in prekupevalci, ako naroče

75 kosov finega peciva po 2 vin. za K 1.—
38 „ „ „ „ 4 „ „ „ 1.—

Razpošilja

v najlepših kartonih

E. BRANDT

224
51

tovarna finega peciva v Kranju

MEMBRE DE JURY HORS CONCOURS

Zobo- tehnični atelje Oton Seydl

pri g. dr. E. Globočniku
v Kranju

Zobovja, tudi ne da bi se odstranile korenine, z ali brez nebne plošče, iz kavčuka, kakor tudi zlata, dalje vravnalnice in obturatorji se izvršujejo po najnovejših metodah.

Plombe v zlatu, porcelanu, amalgamu in cementu kakor tudi vse zobozdravniške operacije izvršuje tu specialista

Odperto vsako nedeljo od 8. do 6. ure

JOS. WEIBL

J. Spreitzerjev naslednik
LJUBLJANA,
Slomškove ulice št. 4.

Stavbeno-umetno in konstrukcijsko ključavničarstvo.

Žično omrežje na stroj, ograje na mirodvoru, obmehno omrežje, vežna vrata, balkoni, verande, stolpne križe, štedilnike itd.

Špecialiteta: 74—22

valjični zastori (Rollbalken).

Ludovik Borovnik

puškar v Borovljah (Ferlach na Koroškem)

se priporoča v izdelovanje vsakovrstnih pušk za lovce in strelce po najnovejših sistemih pod popolnim jamstvom. Tudi predeluje stare samokresnice, vsprejema vsakovrstna popravila, ter jih točno in dobro izvršuje. Vse puške so na c. kr. preizkuševalnici in od mene preizkušene 204 52—11

Ilustrovani ceniki zastoj.

Mastin

doktorja pl. Trnkóczyja krmilno varstveno sredstvo se dobiva pristno pri trgovcih le pod imenom **Mastin**. Previdni kmetovalci ga primeša krmi vsaki doma i živali. Najviše medalje na razstavah in tisoči zahvalnih pisem pričajo o velikih uspehih, ki se dosežejo z mastinom.

Tovarniška zaloga: 236—8

Lekarnar Trnkóczy, Ljubljana.

HOTEL „ILIRIJA“

69—41

Ljubljana

Kolodvorske ulice št. 22

3 minute od južnega kolodvora.

Šhajališče vseh Gorenjcev.

Udobni restavracijski prostori, moderno urejena kavarna z dvema najnovejšima biljardoma ameriškega sistema, lepo, nanovo urejene sobe za prenočevanje. — Kopalne sobe v hiši. — Točijo se najboljša štajerska naravna vina, pristni dolenski cviček iz Gadove peči, kakor tudi priljubljen hrvaški pelinkovec. — Izborna kuhinja. **Postrežba točna. Cene nizke.**

Za mnogobrojen obisk prosim spoštovanjem

Fric Novak.

M. Podkrajšek

frizer za dame in gospode

Ljubljana, Sv. Petra cesta 35. Filijalka
140-22 nasproti hotela „Union“

priloga za gojitev las in za umivanje glave svoj zdravniško priporočeni gorke in mrzlo zračni sušilni aparat. Suši brez nadležne vročine. Ne proizvaja škročenja las. Vpliva dobro na pospeševanje rasti las. Zaloza vsakovrstnih vpletih striženih in zmehšanih las. Oddelek za dame s separatnim vhodom.

Cevi

pocinkane, asfaltirane in druge

ter vse za vodovodne naprave potrebne predmete

prodaja po najnižjih cenah trvdka

„Merkur“ - Peter Majdič, Kranj.

Novosti!

Novosti!

Izšla je v založbi časopisa «Naprej» v Idriji I. knjiga

Pod spovednim pečatom

katero je spisal bivši katoliski kapelan H. Kirchsteiger. — Cena I. knjigi, obsegajoči 312 strani, znaša 2 K 60 vin.

Vsakemu prijatelju dobrega in poučnega branja knjigo «Pod spovednim pečatom» prav toplo priporočamo. — Dobi se v Ljubljani v knjigarni L. Schwentner; v Gorici v knjigarni A. Gabršček ter v Idriji pri upravi lista «Naprej».

Novo!

Novo!

patentirane Acetylen-svetilke

≡ v 30. oblikah ≡
izdelane

iz močne kovine, fino ponikljane. Luč je krasna in polovico cenejša kot petrolejska.

Priporoča se gostilničarjem, obrtnikom in sploh vsakomur. 178 26—16

Kdor si hoče prihraniti oči, naj kupi

Acetylen-svetilko

Dobi se samo pri:

A. J. Ivanc-u

Ljubljana, Rožne ulice, št. 8.

Schicht-ovo

nilo
je najboljšo!

Kak zavidno mi soseda, 221d 3—2
Na perilo čisto gleda.
Nič ni lukenj, nič krpanja,
Ni potreba izbiranja!
Da ti vse tako bo šlo,
Rabi „Jelen“-nilo Schicht-ovo.

Išče se mirna

meblirana soba

za samca, z ali brez hrane.

Naslov pove iz prijaznosti upravnistvo «Gorenjca».

Išče se

prodajalka

za večjo trgovino z manufakturnim blagom. Prednost imajo take, ki so vsaj že nekaj časa stregle v enaki trgovini. 245 2—2
Več pove upravnistvo «Gorenjca».

Ljubljana (Kolizej) R. Lang Marije Terezije cesta

180-24

Zalagatelj društva

c. kr. avstrijskih državnih uradnikov.

Bogata zaloga pohištva vsake vrste v vseh cenah. Ogle data, slike v vseh velikostih.

Popolna oprava za vile. Špocialteta: Gostilniški stoli.

Modrool iz žilnatega omrežja, afričanske trave ali žime, prve vrste vedno v zalogi.

Za spalno sobo od 180 gl. naprej. Divan z okraski.

Oprave za jedilne sobe, salone, pred-sobe, cele garniture.

Špocialtete v nevestnih balah. Veliki prostori, priključno in v l. nadstropju.

Pohištvo iz železa, otroške postelje in vozilki po vsaki ceni.

Čudovito poceni za hotele, vile in za letovišča 52 gl.

Za sobo: postelja, nočna omarica, o-mivalna miza, obešalnik, miza, stensko ogledalo.

Brez konkurence

Je bodisi kar se tiče blaga ali cen

Angleško skladišče oblek

v Ljubljani, Glavni trg št. 5

brez podružnice.

Dobiva se:

- Površnik za gospode ali ulster . . . . . gl. 6.—
- Še nikdar tao nizke cene!**
- Najnovjši moderni dolgi paletu za dame . . . . . „ 5.—
- Obleka za dame najnovjšega kroja, ali meter dolgi paletu . . . . . „ 4.—
- Moška obleka ali havelok . . . . . „ 3.50
- Suknena obleka za dečke . . . . . „ 2.50
- Višnjev naramnik z rdečo naglavnico (kapuco) za otroke v poljubnih velikostih . . . . . „ 2.50
- Haveloki za dečke in deklice, joplči, volnena krila, kakor tudi elegantne bluze v vsakojakih barvah . . . . . „ 1.50
- Suknena hlače, najnovjše obleke za dečke, modni klobuki za gospode . . . . . „ 1.20

Velika izber finega angleškega in francoskega sukna za obleko po meri, ki se na Dunaju in v Berlinu po najmodernejšem kroju hitro izgotavljajo.

Velespostovanjem

219 26—8

O. Bernatović.

Iščem za špecerijsko trgovino čvrstega
in počtenega 254

dečka.

Oni kateri so obiskovali več kot ljudsko šolo
imajo prednost. Vstop takojšnji.

Z. Krajnc, Kranj.

Gorenjci! Svoji k svojim!

Kadar pridete v Ljubljano, obiščite

kavarno „LEON“

v Ljubljani, Stari trg št. 31.

Ondi dobite vsak čas najboljšo in najc-
nejšo kavo, raznovrstne likerje, pristno
vino in priznано dobro vrhniško pivo. Tudi
se lahko zabavate pri redko se nahajajočem
Polyphon-Ochestron.

186—24

Leon Pogačnik.

Gorenjci! Svoji k svojim!

Josip Pogačnik krojaški mojster

Radovljica št. 41

Jesenice št. 20

priporoča cenjenemu občin-
stvu svojo delavnico v iz-
delovanje vrst oblek za
gospode, uradniških uni-
form, salonskih, turistov-
skih in kolesarskih oblek
in ogrinjal ter havelokov. Vedno bo-
gata zaloga angleškega, francoskega in
brnskega sukna. Naročila se izvršujejo
po najnovjšem kroju točno in poceni.
Tudi se sprejemajo popravila. Za dobro
in natančno mero se jamči. Specijalist
v izdelovanju frakov in salonskih oblek.
Štotoam se dobe tudi vsakovrstni de-
miki in solnčniki najboljšega izdelka
ter se sprejemajo tudi popravila. 184 24

Kaj je

SEYDLIN?

Priznано najboljša, po najnovjših
izkušnjah higienije sestavljena in večkrat
odlikovana kozmetična

ustna voda.

Doblva se pri gg. I. Krašovicu, A. Trevnu
ter gospej Jerici Morič.

Izdelovalec: O. Seydl, Ljubljana, Špi-
talske ulice 7. 227—9

Mestna hranilnica v Kranju

obrestuje hranilne vloge

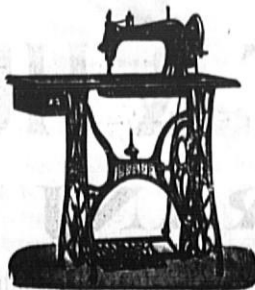
po 4 odstotke

brez odbitka rentnega davka

kateraga plačuje hranilnica sama.

1—25

Stanje vlog. K 4,084.102-78. Stanje hipoteknih posojil K 2,331.610-62.

Pfaff-ovi šivalni stroji

so najboljši za družinsko
rabo.

Šivajo, pošivavajo, vežejo. — So nedosežni za obrtne svrhe. — Šivajo
naprej in nazaj. — Teko na kroglicah!

Glavno zastopstvo:

Francišek Tschinkel

Ljubljana

mestni trg 19.

131—24

Kočevje

na gradu.

Najcenejša in največja domača
eksportna tvrdka.

Raspošiljanje švicarskih ur na
vse kraje sveta!

Urar in trgovec

H. Suttner v Ljubljani

priporoča svojo izborna zalogo najfi-
nejših natančnih švicarskih ur, kakor
najbolj slovečih znamk Šafhausen, O-
mega, Roskopf, Urania i. t. d.

Zlatnine in srebrnine, kakor nakras-
ki, verižice, uhani, prstani, obeski
i. t. d. najfinjšega izdelka po najnižjih
cenah. — Dokaz, da je moje blago
zares fino in ceno, je to, da ga raz-
pošiljam po celem svetu in imam od-
jemalce tudi urarje in zlatarje glav-
nih mest.

Ravno je izšel največji veliki cenik,
kateri se pošlje zastoj in poštnine
prosto.

Moške ure, 2 tretjini naravne velikosti.

Št. 502. Nikelnasta ali ker-
remontuar-Roskopf, trpezno
tolskeje, gl. 245, enaka iz
pravega srebra gl. 395,
ista z dvojnatin tršim sre-
brnim močnim pokrovom
gl. 650 in naprej.

Št. 506. Prava srebrna cilin-
der-remontuar, trpezno ko-
lesje in močni pokrovi, gl.
485, ista z dobrim anker-
kolesjem gl. 595 in naprej.

188—24

HOTEL „VEGA“

v Spodnji Šiški pri Ljubljani

ob glavni cesti nasproti ljudski šoli.

se priporoča slavn. občinstvu za
mnogobrojni obisk. Točijo se
pristna biseljaka, ljutomerska,
dolenjska in vipavska vina ter
mengiško dvojnomarčno pivo.

Gerka in mrzla jedila ob vsaki
uri. Posebna soba za večje družbe
je na razpolago.

Velik vrt s teraso in krasnim
razgledom na Kamniške planine
in Smarno goro.

125—25

Za tužce novo opremljene sobe:
postelja 1 K, soba z dvema po-
steljama 2 K.

Jako ugodna prilika za leto-
viščarje, za katere se cena
primerno zniža.

Na razpolago so vsi domači listi.

Cene uadne! Točna postrežba!

Z odlič. spoštovanjem

ANTON MAVER, lastnik

Kranjska tovarna lanenega olja
ZABRET & HUTER
KRANJ

priporoča po najnižjih dnevni cenah

lanene tropine (preše) najboljše kakovosti, katere imajo v sebi 40—41% beljal ovin z 9—10% olja po analizi št. 1901 c. kr. poljedelsko-kemičnega preizkuševališča na Dunaju, dalje

sladko laneno olje, katero je mrzlo stiskano, nima v sebi nikakega albumina in je ravno radi tega najboljše kakovosti. V kolikor pa je laneno olje boljše brez te sestavine, v toliki meri pridobe s to sestavino lanene tropine (preše).

208 12-11

Rezervna zaklada: **K 66.277.**

Denarni promet v l. 1905: **K 3,216.500.**

Posojilnica v Radovljici
registrovana zadruga z omejenim poroštvom
s podružnico na Jesenicah

sprejema hranilne vloge od vsakega in jih obrestuje po

4 $\frac{1}{2}$ %

brez odbitka rentnega davka. Hranilne knjizice se sprejemajo kot gotovi denar, ne da bi se pretrgalo obrestovanje.

Posojila se dajejo na vknjizbe po 5 $\frac{1}{4}$ %, na menice pa po 6%. — Eskomptirajo se tudi trgovske menice.

Uradije se v centrali in podružnici vsak dan od 8. do 12. ure dopoldne in od 2. do 6. ure popoldne, izvzemši nedelje in praznike popoldne.

Poštno-hranilnični račun št. 45.867.

161-21